

29. Înapoi în vizuina leului

Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte

29. Înapoi în vizuina leului

Cum face Isus eroi curajoși din ucenici fricoși

Matei 28.16-20; Faptele apostolilor 1.4-14.

„Atunci s-au întors la Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, cât un drum de sabbat. Și, când au intrat, s-au suit în camera de sus, unde stăteau de obicei. (...) Toți aceștia stăruiau într-un gând în rugăciune, împreună cu femeile, și cu Maria, mama lui.” (Faptele apostolilor 1.12-14)

Asistența spirituală este strădania de a aduce sufletul omenesc în legătură corectă cu Dumnezeu și de a-l desface de toate celelalte legături – chir și de teamă și de groază!

Exact 40 de zile au trecut de când autoritatea religioasă a iudeilor și forța de ocupație laică a romanilor L-au arestat într-un mod detestabil și perfid pe Isus Hristos, Învățătorul și Domnul ucenicilor speriați, L-au chinuit cu metodele de tortură cele mai brutale, disprețuite de oameni, și L-au dus la moarte în cel mai rușinos fel. De aceea s-au dat ucenicii la fund, s-au ascuns și s-au încuiat. Adunătura fanatică a populației ar putea să se poarte cu ei la fel ca și cu Domnul lor?

Dar apoi au trăit incredibilul: Învățătorul lor a înviat dintre morți, li S-a arătat timp de patruzeci de zile în locuri diferite și i-a pregătit pentru vremea care va veni.

Și acum i-a condus pe Muntele Măslinilor. Acolo Și-a luat rămas-bun de la ei și S-a întors – la o oarecare distanță de Ierusalim, unde stau ucigașii Săi - la Tatăl Său, în cer.

Ei stau încă acolo și privesc în urma Domnului lor, pe care un nor tocmai Îl ia dinaintea ochilor lor (Faptele apostolilor 1.9). Deodată stau doi îngeri în fața lor, care li se adresează:

„Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Isus, care a fost înălțat de la voi în cer, așa va veni, în felul în care L-ați văzut mergând spre cer”. (Faptele apostolilor 1.11).

Deci, ei sunt de acum oameni care așteaptă. Ei așteaptă pe de o parte întoarcerea Domnului lor, ca și, pe de altă parte, făgăduința Tatălui, pe care le-a promis-o Domnul:

„Și iată, Eu trimit peste voi promisiunea Tatălui Meu, dar voi rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus” (Luca 24.49).

Deci, s-au întors în „vizuina leului”. Să nu le fie aici teamă, să nu se îngrijoreze din nou? Dar la ei nu se mai vede nici o teamă, nici o spaimă. Chiar dimpotrivă: pe fețe le strălucește bucuria (Luca 24.52) și-și croiește drum.

Ei rămân în camera de sus, care în ultimele zile le devenise casă (Faptele apostolilor 1.13). Ei nu se ascund, ci găsesc curaj și putere în rugăciune (Faptele apostolilor 1.14). Și ei Îl laudă și-L slăvesc pe Dumnezeu în public (Luca 24.53).

Cum este posibil așa ceva? Cum a reușit Domnul nostru să facă într-un interval de patruzeci de zile, din ucenici speriați și disperați, care s-au ascuns și s-au încuiat, niște oameni curajoși și veseli? Cum a fost posibil ca un Petru, care abia cu câteva zile mai înainte L-a tăgăduit pe

29. Înapoi în vizuina leului

Domnul său din panică, acum să preia curajos conducerea (Faptele apostolilor 1.15)? Cum este explicabil că un Toma sceptic, un Filip reținut, un Ioan devenit tăcut, au pășit în public zece zile mai târziu, în ziua Cincizecimii?

A făcut Domnul nostru cu ei un curs în munca de publicitate, i-a școlit El în relații cu publicul, au făcut ei o *terapie de grup* care le întărește sentimentul valorii proprii?

Nu, firește că nu! Ce este atunci aceea care îi schimbă fundamental? Sunt consilierile spirituale unice ale Domnului nostru și puterea extraordinară a Duhului Sfânt, pe care El le-o dă.

Cum procedează Domnul Isus, cum câștigă El inimile lor?

Dacă privim la cele patruzeci de zile în care Domnul Isus li S-a arătat ucenicilor după învierea Sa (Faptele apostolilor 1.3), atunci este uimitor cum Domnul nostru îi întărește, îi motivează și îi încurajează prin discuțiile Sale și prin învățăturile Sale. Se pot cita **opt puncte**, care ne pot ajuta și pe noi, dacă le luăm în seamă în consilierea spirituală:

1. **Domnul Isus îi ia pe toți înapoi** în părtășia cu Sine și unii cu alții. Lipsa lor de speranță și de perspectivă i-a izolat în cel mai scurt timp și i-a împrăștiat. Fiecare nu se mai vedea decât pe sine, deoarece nu mai aveau un punct central comun – pe Domnul lor. Și ei nu mai aveau un scop comun, pentru care să poată trăi. Așa că S-a dus după fiecare în parte și l-a condus înapoi.

2. Domnul nostru **li S-a arătat ca Biruitorul de la Golgota**, ca Fiul lui Dumnezeu, care prin învierea Sa a învins moartea și pe diavol o dată pentru totdeauna. Cu aceasta, ei stau de partea Învingătorului. Se pot ascunde în spatele Său. Ei știu că se pot baza pe El. El este mai tare decât orice pe lume. Lui I-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ (Matei 28.28). De ce anume să se mai teamă?

3. El le dă, ca să zicem așa, o „**arvună**” în **Duhul Sfânt**, ca să poată să suporte zilele până la ziua Cincizecimii (Ioan 20.22). Așa le-a promis El în ultima noapte, înainte de moartea Sa. „*Nu vă voi lăsa orfani: vin la voi*” (Ioan 14.18).

4. **El le deschide înțelegerea** pentru planul de mântuire al lui Dumnezeu, le arată corelațiile istoriei mântuirii, „firul roșu” – ca să zicem așa – prin Biblie, ca ei să înțeleagă că s-au împlinit toate făgăduințele lui Dumnezeu și încă se vor mai împlini (Luca 24.45; Faptele apostolilor 1.3).

5. El le dă misiunea să fie **martori ai învierii Sale** (Faptele apostolilor 1.8). și împarte această misiune în trei etape: „(1) *începând în Ierusalim, ca și* (2) *în Iudeea și Samaria, și* (3) *până la marginile pământului.*” Misiunile împărțite, constructive, sunt mai ușor de îndeplinit decât misiunile mari.

6. Apoi le-a dat așa-numita poruncă misionară (Matei 28.18-20). Și aceasta este împărțită pe diferite domenii: Întâi le spune că El îi sprijină cu toată puterea Sa: „Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”. Ucenicii pot să știe că: puterea absolută a lui Dumnezeu stă în spatele lor, nu trebuie să se teamă de nimic.

29. Înapoi în vizuina leului

Prima sarcină se numește **misiune**: „*Mergeți!*” Misiunea ne întoarce privirea spre toți oamenii, de aproape și de departe. Această sarcină cuprinde toată lumea, fără granițe. Următorul domeniu este **ucenicia**: „*Faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i pentru Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit!*” Acest domeniu, din nefericire, este neglijat condamnabil de noi în ultimele decenii și am face bine să reflectăm din nou serios la acest punct. Nu este vorba ca oamenii să se convertească, ci să devină ucenici care să fie capabili la rândul lor să facă ucenici din alții. De aici face parte atât botezul, cât și mărturisirea, cât și, înainte de toate, să fie predată învățătura Evangheliei.

7. Ce bine că în acest context, Domnul nostru le-a dat ucenicilor la drum **două asigurări**: (1) „*Și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!*” (Matei 28.20) și (2) „*Și iată, Eu trimit peste voi promisiunea Tatălui Meu*” (Luca 24.49). Cu aceasta le dă siguranța că atât Domnul Isus, cât și Duhul Sfânt îi vor însoți în fiecare zi.

8. Ultimul punct al consilierii Sale spirituale de patruzeci de zile, Domnul nostru îl comunică prin cei doi îngeri care le-au apărut ucenicilor la înălțarea la cer, că El va reveni așa cum ei L-au văzut înălțându-se la cer. Prin aceasta a făcut din ei oameni care așteaptă, care au în vedere o țintă fermă. Urmarea lor, îndeplinirea misiunilor și a însărcinărilor pe care le-au primit, vor fi stabilite de țintă.

Întrebarea este: dacă și nouă poate să ne dea curaj și încredere conștientizarea că Domnul nostru va reveni, chiar dacă ne aflăm poate în „vizuina leului”?

Rezultatul este ceea ce Luca relatează ca ultimul lucru în evanghelia sa: „*Și erau mereu în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu*”. Din oameni simpli, fricoși, speriați, au devenit martori curajoși, veseli, care Îl laudau pe Dumnezeu, care în câțiva ani, prin Duhul Sfânt, au mișcat și au schimbat lumea. Să fi fost aceasta posibil numai atunci? Nu sunt valabile și pentru noi: consilierea spirituală, porunca misiunii, a uceniciei și a învățării? Ba da, până va reveni Domnul nostru. Să ne lăsăm și noi folosiți!

Ce pot învăța eu din aceasta pentru consilierea spirituală?

1. Mergi după fiecare om în parte, care s-a izolat, și adu-l înapoi la Isus, Domnul nostru!
2. Așează-L permanent în fața ochilor oamenilor pe Domnul nostru, Isus Hristos, ca pe Biruitorul de la Golgota, Căruia I-a fost dată toată autoritatea în cer și pe pământ. Numai El poate să schimbe inimile. Inimile schimbate sunt mai importante decât situațiile schimbate.
3. Deschide-le oamenilor înțelegerea Scripturii! Scoate-le în evidență „firul roșu” al istoriei mântuirii, fă legăturile limpezi! Biblia nu este numai o înșiruire una după alta de evenimente interesante, ocazionale. Ea este mai mult un document al felului de a proceda al lui Dumnezeu cu mântuirea omenirii. Toate făgăduințele se vor împlini. Și chiar noi, fiecare în parte, suntem incluși în planul mondial. Lui nu-I scapă nimic. El este suveran peste toate.
4. Dă sarcini în consilierea spirituală! Sarcinile îndreaptă privirea de la noi însine spre alții. Sarcinile Domnului nostru sunt valabile pentru oricine: să fie și să dea mărturie, misiunea, ucenicia. În plus sunt de numit feluritele sarcini ale diaconiei și ale acordărilor de ajutor.

29. Înapoi în vizuina leului

5. Scoate în evidență că Domnul nostru a promis și ajutorul Său pentru însărcinări. El ne-a făgăduit Duhul Său și ne-a promis că El Însuși va fi cu noi în fiecare zi. Aceasta dă siguranța că în nici o situație și în nici o misiune nu suntem lăsați singuri.
6. Scoate ținta în evidență: Isus Hristos va reveni. Lucrul acesta este stabilit, căci El ni l-a promis în Cuvântul Său. Țintele dau curaj și motivație, dăruiesc bucurie anticipată și nădejde, îi unesc pe colaboratori și pe toți creștinii care Îi slujesc Domnului lor.

Reține: Oamenii care Îi slujesc Domnului o vor face cu bucurie, laudă și adorare, căci ei trăiesc pentru o țintă minunată.

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg,

Anul 2011, pag. 243-249.

Titlul original: *Zurück in die Höhle des Löwens*

Internet: www.wachsen-im-glauben.de